Recenzió a *Magyar-román gazdasági szótár* első kiadásáról*

NAGY BÁLINT ZSOLT

Talán nem túlzás azt állítani, hogy napjainkban aligha létezik olyan szerteágazó tudományterület, mint a közgazdaságtan. Ha egy-másfél évszázaddal ezelőtt az úgynevezett „politikai gazdaságtan" egy viszonylag egységes vizsgálódási mező volt, az aldiszciplínák azóta kinőtt széles spektruma a pénzügyi közgazdaságtantól a humánerőforrás-menedzsmentig, az operációkutatástól a marketing- és közönségkapcsolatokig egy, elmélet és módszertan szempontjából olyannyira sokszínű tudományegyüttes kialakulásához vezetett, hogy sokszor az adott szakterületet művelő elméleti és gyakorlati szakemberek igen nehezen követik és értik meg egymás eredményeit, mondhatni sokszor nem is ugyanazt a nyelvet beszélik.

Nem könnyű feladat tehát egy gazdasági szakszótár megszerkesztése. Mégis a szerkesztők munkája a jelen szótár esetében sikeres és hiánypótló. A címválasztással kezdve, szerencsésnek érzem a „gazdasági" jelzőt a „közgazdasági" vagy „közgazdaságtani" helyett. Úgy gondolom, hogy ily módon már a címben utalás történik arra, hogy a szótár korántsem szorítkozik a különböző közgazdasági elméletek szakkifejezéseinek párba állítására, hanem kifejezetten törekszik a gyakorlati gazdasági életben használt kifejezések fordítására.

A szerzők azon törekvése, hogy a gazdasági élet sokszínűségét megragadják, sikeres, már amennyire ezt a 230 oldalas viszonylag szűk terjedelem lehetővé teszi. Valóban megtalálhatók a kötetben a legfontosabb makro- és mikrogazdasági, pénzügyi, gazdasági és kereskedelmi jogi szakkifejezések.

Ami a szótár nyelvtani szerkesztését illeti, dr. Fazakas Emese adjunktus neve mindenképpen minőség-jelző garancia. Továbbá Somai József szerkesztő gazdasági tudása és tapasztalata is megtermékenyítően hatott a kötet anyagára.

Egy olyan kötetet tarthat a kezében az Olvasó, amely sikeres befejezése, végterméke az immár több éve tartó munkának, amelynek során elsőként a román–magyar, majd most a magyar–román gazdasági szakszótár is létrejött. Meggyőződésem, hogy a hazai gyakorlati közgazdászok ezáltal egy erős fegyvert tarthatnak kezükben arra, hogy anyanyelvükön is művelhessék szakmájukat, hogy hatékonyabban dolgozhassanak magyarországi üzleti partnereikkel.

Nem utolsósorban, egyetemi oktatóként kiemelem a diákok számára nyújtott hozzáadott értéket, hiszen magunk is az órákon sok időt töltünk azzal, hogy a szakkifejezések megfelelő fordítását megtanítsuk. Sokszor pedig nekünk oktatóknak is szükségünk van egyik-másik kifejezés pontos megfelelőjére.

* Fazakas Emese – Somai József: *Magyar–román gazdasági szakszótár*. RMKT, Kolozsvár, 2008.

Érdemes megfontolni, hogy a jövőben specializáltabb, esetleg kifejezetten pénzügyi, számviteli vagy vállalatvezetési (menedzsment) szakszótárak is napvilágot lássanak.

Gratulálok a szerkesztőknek a sikeres munkához!